

Sygn. akt III KK 112/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Czartoryska

w sprawie **R. G.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 2021 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 8 października 2020 r., sygn. akt II Ka

(...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 24 stycznia 2020 r., sygn.

akt II K (...),

**1) uchyla pkt 1 lit. e zaskarżonego wyroku i w tym zakresie
sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Z. do ponownego
rozpoznania;**

2) kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 24 stycznia 2020 r. (sygn. akt II K (...)) R. G. został uznany za winnego szeregu czynów z art. 279 § 1 k.k. i 278 § 1 k.k., za które orzeczono mu karę łączną w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia

wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny w wysokości 15 zł każda. Wyrok ten został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 8 października 2020 r. (sygn. akt II Ka (...)) w ten sposób, że oskarżony został uniewinniony od części z przypisanych przez Sąd I instancji czynów, a w przypadku czynu z art. 279 § 1 (pkt VI aktu oskarżenia, pkt 1.11 wyroku) wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 80 stawek dziennych w wysokości 15 zł każda oraz w przypadku czynu z art. 278 § 1 k.k. (pkt XIII aktu oskarżenia, pkt 1.16 wyroku) obniżono pierwotnie wymierzoną karę do 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz 80 stawek dziennych grzywny po 15 zł każda. Wobec powyższego orzeczono na nowo karę łączną w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k. poprzez błędną wykładnię i orzeczenie łącznej kary pozbawienia wolności przekraczającej sumę kar jednostkowych albowiem Sąd II instancji skazał R. G. za czyn z pkt. VI aktu oskarżenia na karę 1 (słownie: jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 80 (słownie: osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej dziennej stawki na kwotę 15,00 zł. (słownie: piętnaście złotych). Sąd II instancji skazał R. G. za czyn z pkt. XIII aktu oskarżenia na karę 7 (słownie: siedem) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 80 (słownie: osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15,00 zł. (słownie: piętnaście złotych). Sąd Okręgowy orzekł wobec skazanego R. G. karę łączną w wymiarze 1 (słownie: jeden) roku i 8 (słownie: osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 120 (słownie: sto dwadzieścia) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15,00 zł. (słownie: piętnaście złotych). A zatem stwierdzić należy, iż wymiar kary orzeczony skazanemu R. G. jest niezgodny z dyspozycją przepisu art. 86 § 1 k.k., gdyż orzeczona kara pozbawienia wolności przekracza sumę kar jednostkowych.”*

Biorąc powyższe zarzuty pod uwagę, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w Z. i przekazanie niniejszej sprawy Sądowi II instancji celem właściwego rozpoznania apelacji wobec skazanego R. G.

Prokurator w odpowiedzi na przedmiotową kasację wniósł o jej uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu pozwalającym na jej rozpoznanie na posiedzeniu.

Zgodnie z dyspozycją art. 86 § 1 k.k. obowiązującego w dniu orzekania przez Sąd II instancji - sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W sprawie niniejszej suma kar jednostkowych wymierzonych za poszczególne przestępstwa wynosiła 1 rok i 7 miesięcy pozbawienia wolności. Mając to na uwadze należy skonstatować, że w istocie doszło do rażącego naruszenia przepisów wskazanych w kasacji obrońcy, gdyż orzeczono karę łączną wykraczającą poza dopuszczalne jej granice wynikające z art. 86 § 1 k.k. Jest oczywiste, że w żadnej znanej kodeksowi karnemu konfiguracji, połączenie kary 1 roku pozbawienia wolności i kary 7 miesięcy pozbawienia wolności nie może prowadzić do orzeczenia kary łącznej w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Nie może więc budzić żadnej wątpliwości, że uchybienie to mogło, a wręcz wywarło istotny wpływ na treść zaskarżonej części wyroku Sądu Okręgowego. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że obraza art. 86 § 1 k.k. jest rażącym naruszeniem prawa, jako że w wypadku wydania wyroku łącznego skazany ponosi dolegliwość inną niż została przewidziana w ustawie - albo zbyt łagodną, albo zbyt surową (tak np. w wyroku z dnia 13 października 2016 r., sygn. akt IV KK 176/16).

W powyższej sytuacji powstała konieczność uchylenia zaskarżonego kasacją wyroku w omówionej części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym, w celu wyeliminowania stwierdzonych, opisanych powyżej uchybień, i orzeczenia na nowo kary łącznej.